तैलं च जले ऽष्टम्यां
न विचिन्त्यमिदं विपश्चिद्भिः ॥ १७ ॥
अवनत्यार्के ग्रासो
दिग्ज्ञेया वलनयावनत्या च।
तिथ्यवसानाद्वेला
करणे कथितानि तानि मया ॥ १८ ॥
षण्मासोत्तरवृद्ध्या
पर्वेशाः सप्त देवताः क्रमशः।
ब्रह्मशशीन्द्रकुबेरा
वरुणाग्नियमाश्च विज्ञेयाः ॥ १९ ॥
ब्राह्मे द्विजपशुवृद्धि-
क्षेमारोग्याणि सस्यसम्पच्च।
तद्वत्सौम्ये तस्मिन्
पीडा विदुषामवृष्टिश्च ॥ २० ॥
ऐन्द्रे भूपविरोधः
शारदसस्यक्षयो न च क्षेमम्।
कौबेरेऽर्थपतीना-
मर्थविनाशः सुभिक्षं च ॥ २१ ॥
वारुणमवनीशाशुभ-
मन्येषां क्षेमसस्यवृद्धिकरम्।
आग्नेयं मिश्राख्यं
सस्यारोग्याभयाम्बुकरम् ॥ २२ ॥